

معرفی

شهامت تدریس

معلم بودن در واقع، شهامت گشودن قلب به روی تمام لحظاتی است که دلتان، بیش از تاب و توانش، خود را می‌گشاید و شما را قادر می‌سازد شاگردان و درس‌ها را در تاروپود اجتماع آموختن و زیستن به هم بیامیزید.

کتاب شهامت تدریس در بعضی موارد می‌تواند برای خواننده ناآشنا با مباحث فلسفی دشوار باشد؛ اما برای معلمانی که شوق یادگیری و عشق به تدریس داشته باشند، دری است به سوی آگاهی بیشتر.

پیشنهاد می‌شود کتاب را با مقدمه آقای نعمت‌الله فاضلی شروع کنید و در پایان نیز دوباره به آن بازگردید تا مفاهیم کتاب را بهتر دریابید. این مقدمه از آنجا که مفاهیم کتاب را به مفاهیم آموزش و پرورش معاصر ایران پیوند می‌زند، درخور تأمل است. □

چگونه معلم با ترس‌های درونی و کشمکش‌های بیرونی مواجه می‌شود. پالمیر معتقد است وقتی معلم از ترس‌های خودش آگاه نباشد، با پذیرفتن این ترس‌ها و برای پنهان کردن آن‌ها دانشجویان و دانش‌آموزان خود را تحقیر می‌کند. این رفتار از سوی معلم سبب ایجاد یک گسل عمیق بین او و یادگیرنده‌هایش می‌شود و این گسستگی در عمل مهم‌ترین چالش میان یاددهنده‌ها و یادگیرنده‌های امروزی در مدرسه‌ها و دانشگاه‌هاست.

پالمیر معتقد است اگر بخواهیم در کارمان رشد کنیم، دو مرجع بیشتر نداریم؛ یکی درونمان، یعنی جایی که تدریس خوب از آن بر می‌آید و دیگری اجتماع همکارانمان، یعنی جایی که می‌توانیم چیزهای بیشتری را در مورد خودمان و شغل‌مان بیاموزیم.

این کتاب یک منبع شناختی است که می‌تواند به تک‌تک ما کمک کند تا تغییراتی شگرف در کلاس‌های خود ایجاد کنیم. به امید اینکه با ارتقای شرایط معلمی خود، علاوه بر خدمت به دیگران، با زندگی یکپارچه‌ای که می‌سازیم حیات خود را سرشار از شور و شوق کنیم. شهامت

■ سفر به دنیای درونی معلم

■ نویسنده: پالمر جی پالمیر

■ مترجم: نوگل روحانی

■ انتشارات: هوش ناب

پالمیر برخلاف دیگر اندیشمندان در حوزهٔ تعلیم و تربیت که معمولاً با واژه‌های چه، چرا و چگونه سؤال می‌پرسند، سؤال «چه کسی» را در این حوزه زیر ذره‌بین می‌گیرد. سؤال اصلی او این است: «کسی که درس می‌دهد واقعاً کیست؟» وی می‌گوید: «باور دارم این مهم‌ترین پرسشی است که باید در مورد معلمانی که به شوق آموختن درس می‌دهند، مطرح شود. اگر به صورت فردی، جمعی، صادقانه به این پرسش پاسخ دهیم، می‌توانیم به شاگردانمان خالصانه‌تر خدمت کنیم، حس و حالی بهتر داشته باشیم، نقاط مشترکی را با همکارانمان بیابیم و کمک کنیم تا آموزش و پرورش، بیش از پیش، به جهان نور و زندگی ببخشد. من به دنبال پاسخ به این فرضیهٔ ساده هستم. تدریس رانمی‌توان به تکنیک تقلیل داد. تدریس خوب از هویت و یکپارچگی درونی معلم می‌آید.»

پالمیر در طول کتاب، خاطراتی از تجربهٔ سال‌های طولانی تدریسش ارائه می‌دهد. او تلاش می‌کند تا نشان دهد